

Mi' jo (_ks), mi' kitä umma veljä,
umma mi (_ks), umma armast avustõllõ.
Mi' õks om, mi' vel'lo kitetävvä,
armas om, armas au annõtavva,
5 mi' õks om, mi' vel'lo üle veere,
kosi- no (_ks), kosilanõ üle kolga:
johu-us, johu' vel'lo juumahe,
kõnni-is, kõnni' vel'lo kõrtsi poolõ.
Säänest om, säänest veljä veidökõsõ!
10 Nii om õks meil vel'lo üle veere,
kosi-no (_ks), kosilanõ üle kolga.

Vele kitmine.

Laulnud Tatjana Orgu, 65 a. vana, koos kooriga Mäe vallas, Mikitamäe külas 1948. a. Üles kirjutanud A. Garšnek ja E. Päss (TMM ja KKI 5, 466/7 (27)).

Märkus. Et tekst on kirja pandud dikteerimise järgi, on see laulmiseks kohandatud valimiku koostaja poolt.

c) Laulud saajasõidul ja saajarahva vastuvõtmisel.

12. TORE SÖIT.

Kolga-Jaani.

Lan-gu-nae-sed, lin-nu-ke-sed, kas-ke ja kan-ke,
vaat kus sõi-dab mei-e pei-u tui-ut, tui-ut,
tui-ut, tui-ut, kas-ke ja kan-ke!

O-bo et-te kui sii os-ja, kaś-ke ja kan'ke,
 täk-ku et-te kui sii tāh-te, kaś-ke ja kan'ke,

 kōik suu si-ne - e - li - le, kaś-ke ja kan'ke,
 kōik maava-se - va-lu - le, kaś-ke ja kan'ke,

 tae-vas kul-la - kar-va - li - ne, tui-ut, tui-ut,

 tui - ut, tui - ut, kaś - ke ja kan'ke.

Langunaesed, linnukesed,
 kas'ke ja kan'ke,
 vaat kus sōidab meie peiu,
 tuiut, tuiut, tuiut,
 kas'ke ja kan'ke,
 obo ette kui sii osja,
 täkku ette kui sii tähte,
 5 kōik suu sine-elile,
 kōik maa vasevalule,
 taevas kullakarvaline.
 Viru neidised vuatsid,
 Arju Anned üttelesid:
 10 „Oleks sii peiu minule,
 ma seisaks suvel söömata,
 uasta ilma ivata,
 talve tangu tahtemata,
 maale marja maitsemata!”

Laulnud Jaak Kõrgessaar, 69 a. vana, Kolga-Jaani kihelkon-
 nas, Võisiku vallas 1929. a. Ules kirjutanud V. Koch ja H. Paukson (ERA III
 I, 132 (12) < ERA, Fon. 264-c ja ERA II 21, 178 (18)).

13. PULMAMAJA TUNDEMÄRGID.

Mustjala

Kui aksin taane tulema
ja enne valget vajuma,
eeti mind Riiga minevat
ja Pärnu päale pidavat.

- 5 Olgu jumal tänätud,
et saime siia perese,
kus need katuksed komasid,
õbe-arjad aimasid,
kus tuhat tulevalusid,
10 sada suitsusooonesid,
kus kümme küünalt põlemas,
kus tuhat lippu tua pääl,
tuhat tua otsa pääl,
kus sada lippu sauna pääl
15 ja sada sauna otsa pääl,
kümme lippu köögi pääl,
kümme köögi otsa pääl,
viis aga lippu värvava pääl,
viis aga värvava kanna pääl.

Laulnud Eeva Rand, 66 a. vana, Mustjala kihelkonnas, Mustjala vallas, Merise külas 1911. a. Üles kirjutanud P. Süda ja O. Liiv (EÜS VIII 922 (II) ja 954/5 (27b)).

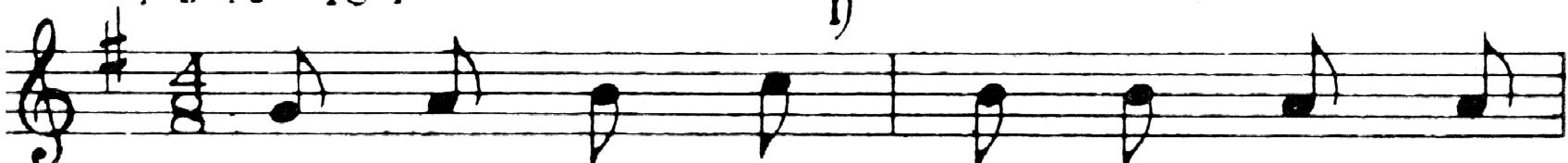
14. MILLAL SAAME SINNA MAALE?

Tõstamaa.

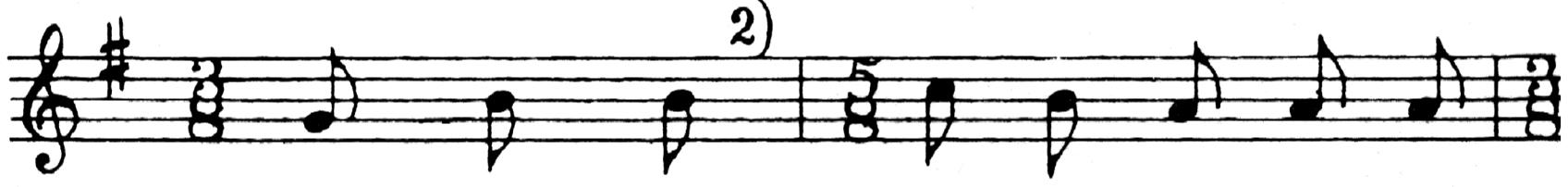
A.

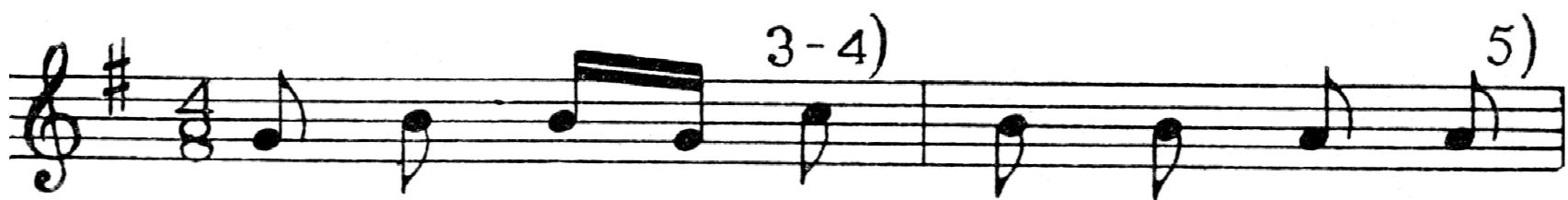
MM $\text{♪} = 184$

1)

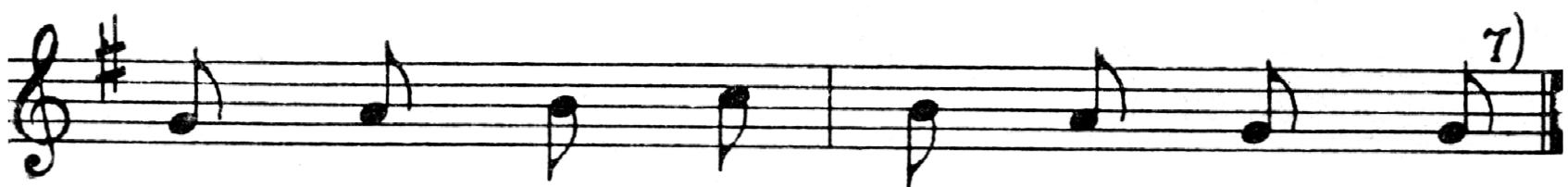

2)

10. Sō - ras - sil - mad sōr - mus - ses - se,

sō - ras - sil - mad sōr - mus - ses - se.

1) var.

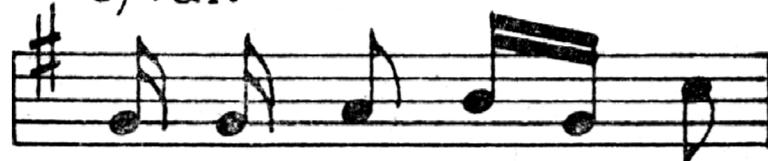
2. Kul - le - re - kup - pu...

2) var.

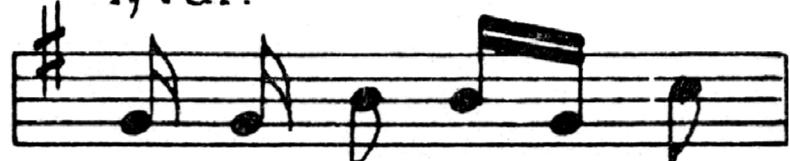
5. Pei - u - poiss...

3) var.

6. Pa - ne - me mus - tad...

4) var.

8. Pa - ne - me kōr - vid...

5) var.

17....tei - se ai - sa
= 21-22.

6) var.

20....kal - ier - da - vad.

7) var.

26....klaa - si - ke.

B.

MM ♩ = 158

Tul - ge sii - a, aa - ge sii - a!

5. Sau - nad saa - ri - le so - en - dud.

Foto 1938.

Laulik Hendrik Jantson Tõstamaalt.

A-viisil lauldakse kõik pulmalaulud peale saaja sissekutse, mille juures kasutatakse B-viisi. A-viisil laulmine on stakaatolise iseloomuga, eriti hoogsamatel kohtadel.

Kui peigmehe poolt hakatakse õhtul pruudi poole minema, siis lauldakse toas (või ka saajasõidul):

Peiuke ja poisike ja
kullerkuppu lilleke ja
kosilane, kuldaratas,
ajumiis, sajavanema,
5 peiupoiss, peiu sulane,
paneme mustad munderisse,

allid aisuta ajama,
paneme kõrvid kõrvu juusma,
linalakad litterisse,
¹⁰ sõrassilmad sõrmussesse!

Meiti tii o teademata,
meiti maantii mõõtemata,
tiiarud arvamata,
neiu tanav teademata —
¹⁵ tuleb aga loiku, lõikab looga,
tuleb aga kändu, võtab kärsa,
teine loiku teise aisa.

Millal meie sinna saame,
kus aga kuused kullerdavad,
²⁰ kus aga kased kallerdavad,
sinna uhke uuneelle,
kõrgeelle katuselle,
kus meil suitseb suuja ruuga
ja meil maitseb magust õlut,
²⁵ õõtsub õlletoobike ja
liigub viinäklaasike (ja).

Peigmehepoolsed jõuavad pruudi värvavasse. Neile tullakse pruudi poolt vastu, kusjuures naised laulavad:

Tulge siia, aage siia,
siia uhke uuneelle,
kõrgeelle katuselle!
³⁰ Sii u tuba turvil köetud,
saunad saarile soendud,
meil põle tuas tukivingu,
lae all põle laastusuitsu.
Langukesed, linnukesed,
³⁵ tulge siia, aage siia!
Sii teid ammu oodatakse,
värvavas teid vaadatakse,
sii teil suitseb suuja ruuga,
aurab õlut punane,
⁴⁰ vingub viinalaasikeine.

Vastastikku laulud: Peigmehepoolsete laul Hendrik Jantsoni 77 a. vana, Tõstamaa kihelkonnast, Tõstamaa vallast, Tõhela külast, pruudipoolsete laul Liisu Orikult, 65 a. vana, Tõstamaa kihelkonnast, Tõstamaa vallast, Alu külast 1938. a. Ules kirjutanud H. Tampere (ERA, Pl. 98A 1—2).

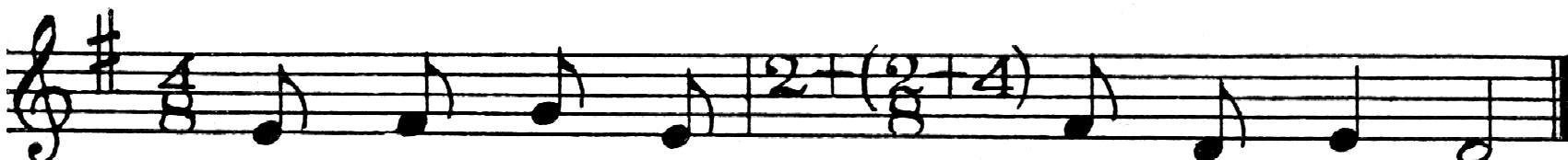
Laulik Liisu Orik Tõstamaalt.

15. MILLAL SAAME SINNA MAALE?

Saarde.

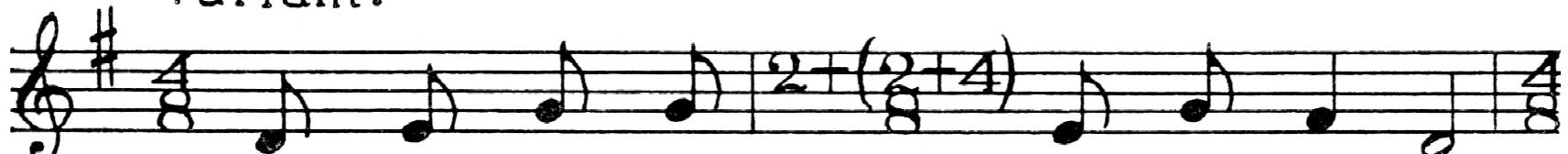

Sõi - da, sõi - da, ruu - na - ke - ne,

la - se jal - gu, lau - gu - ke - ne !

Variant:

Peiupoolsed pulmalised laulavad teel pruudi koju:

Sõida, sõida, ruunakene,
lase jalgu, laugukene!
Millas me saame sinna maale,
kus meid täna oodetasse,
5 värvast aga vaadetasse,
kus need kuused kullendavad,
aru-aavad al'lendavad,
pajud paksud lehte löövad?

Nooriku õue jõudes:

Kas on luba tappa tulla,
10 alla rästaste ajada?
Ek teil urgad uste alla,
ek teil tuas tuki suitsu,
kambres kaserao suitsu —
rikum omad puhtad riided,
15 kastam omad kallid kingad!

Pruudipoolsed vastavad:

Peiulangud, linnukesed!
Ise riita meie riided,
ise salku meie saanid,
ise kimpu meie kindad,
20 ise varna meie val'led,
et pole riidu riietetsta,
sajatlemista saanidesta,
vaidlemista val'lastesta,
ooplemista oosteesta!

Laulnud Leena Jürisson, 64 (või 48) a. vana, Saarde kihelkonnas, Pati vallas 1908. a. Ules kirjutanud A. Martin ja P. Tatz (EÜS V 230 (36a-b) ja 382 (74)).

16. KAUAKS VIIBINUD.

Risti.

re¹ 1-4 Är-ge vōt-ke meid vi- has-se, är-ge vōt-ke
meid vi- has-se, är-ge pan-ge meid pa- has- se,
är-ge pan-ge meid pa- has- se, et o - len kau-aks
vii - vi - nud, et o - len kau- aks
vii - vi - nud, ü - le ae - ga ä - ra ol - nud,
ü - le ae - ga ä - ra ol - nud!

Peigmehepoolsed pulmalised laulsid pruudi värvavas:

- Ärge vōtke meid vihasse,
ärgem pange meid pahasse,
et olen kauaks viivinud,
üle aega ära olnud!
- 5 Siin olid suured saue-augud,
ligidal olid liiva-augud —
ei saan rutust ruunad joosta,
täkud täieste karata,
vanad märad mängida.
- 10 Küll tuld meil andsid ruuna turjad,
sätendasid sälü sääred,
valku lõid need varssa kabjad.

Pruudipoolsed vastavad:

Eks te pand ruunad rohu peale,
saatnud varssad vainu peale,
¹⁵ vanad märad männikusse?
Nüid sa oopled varssa vastu,
valetad selle varssa peale —
varss ei kanna kahte meesta.
Vares tal istub aisa peal,
²⁰ koputab tpruu külle peale —
külle pealt saab küinarpuid,
sellaroost saab seinapal'ka,
saba saab sauna kütijale,
kabjad kambres magajale,
²⁵ mokad mus'u andijale,
tukad lakkas tukkujale.

Laulnud Leena Valdmann, 49 a. vana, Risti kihelkonnas, Kloostri vallas, Kõmmaste külas 1914. a. Üles kirjutanud C. Kreek ja P. Sarv (EÜS XI 897 (97) < ERA, Fon. 164 b ja EÜS XI 963/4 (78)).

17. AVAGE UKSED!

Lääne-Nigula.

1-2. Teh-ke lin-ki, lin-nu-ke-sed, las-ke sis- se lan-gu- ke-sed!

i) Lõpp .

[Kui saajarahvas jõuab pruudi poole, lauldakse:]

Tehke linki, linnukesed,
laske sisse langukesed!
Meie meeste mütsid märjad,
peiupoiste püksid märjad,
⁵ saavanema sukad märjad.

Kui ei lase, ei palugi —
oleme kerged kargama,
linnukesed lindama —
kargame teie katusele,
¹⁰ astume teie arja peale,

akkame arjast arutama,
toalaest laotama,
saarikad saadame minema,
uksed eesta ulkuma.

¹⁵ Meil on ulkas uksessepad,
peiupoisid põõnassepad,
saavanem oli sagarasepp,
peimees ise ingessepp.

Kas tohime teile tappa tulla?

²⁰ Ehk teil allik ukse all,
linaligu lääve all —
rikume oma uued sukad,
uued sukad, ummiskingad,
oma kallid kapetad.

Laulnud Anna Kurisman, 70 a. vana, Lääne-Nigula kihelkonnas,
Oru vallas, Kapra külas 1921. a. Ules kirjutanud C. Kreek (ERA III 4, 175
(9) ja II 30, 371/3 (10)).

18. MERI ÕUE ALL.

Tori.

The musical notation consists of two staves of music. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time (4/4). It has a melodic line with eighth and sixteenth notes. The second staff begins with a 2/8 time signature. Below the music, the lyrics are written in a simple, rhythmic pattern:

I Lan-gu - ke - sed, lin-nu - ke - sed , kas - ke ,
lan-gu - ke - sed, lin-nu - ke - sed , kas - ke !

[Peigmehepoolsed pulmalised sõidavad pruudiõue ning jäädvad sinna peatuma. Pruudipulmalised laulavad:]

Langukesed, linnukesed,
kaske,
mis te sial seisate
või te sial vaatate?

[Peigmehepoolsed vastavad:]

Me tahme just ju sisse tulla —
⁵ ehk teil oja ukse all,
kaev o kambris laua all,
ehk teil toas tuki suitsu,
kammeris kadaka vingu,
ahu iis agana suitsu?

[Pruudi poolt lauldakse uesti:]

10 Tulge, tulge, ärge kartke!
Meil on tuba tuttidesta,
seinad siidilintidesta,
parand oli alla paperdesta,
lagi laia laasidesta,
15 meil o pingid pitsidest,
mede kolle kuldakummi,
ari angerja nahasta,
räästaskord oli kudrustesta,
mede katus kardatoime,
20 mede sillad sibulased,
pooled sillad porgandised.
Meil on meri õue all,
kalajärv meil kalda all —
sisse keivad siidilaevad,
25 kauda keivad kalevilaevad,
iga päe keivad Pärnu laevad,
iga reedi Riia laevad,
Peterburgist pikad laevad,
neljapa keivad neitsikesed,
30 pühaba Pärnu poepoisid.

Laulnud Krõõt Lillestern, 74 a. vana, Tori kihelkonnas, Sindi alevikus 1911. a. Ules kirjutanud P. Tatz ja A. Sildnik (EÜS VIII 1135 (25) ja 1055/6 (51)).

19. KUST TEADSID TULLA?

Hargla.

MM ♫ = 98

1-2. Siil, kost sa sil - mä sai, or - rav, kost sa
nõ - na os - ti, sill, kost sa sil - mä sai,
or - rav, kost sa nõ - na os - ti ?

Siil, kost sa silmä sai,
orrav, kost sa nõna osti
siiä kolka kosima,
siiä nulka nuhima?

5 Kaege määärän märsikene,
tsiapaha pööräkene —
varast mi virga viitooja,
rutulidse ruvvakiitjä!

Laulnud Pauliine Pihlak, 44 a. vana, Hargla kihelkonnas, Mõniste vallas 1930. a. Viisi üles kirjutanud E. Oja (ERA III 3, 143 < ERA, Fon. 278-c). Teksti kirja pannud H. Tampere samalt laulikult 1928. a. (ERA II 2, 23 (1)).

20. SAAJARAHVAS OOTAB ISTET.

Kuusalu.

1-2. Tu - lid mei - le tu - te pei - ud,
= 17-18.

3-4. Ei nied is - tund ma - ha - je,
= 13-14.

5-6. nied a - ga sei - sid suu - ru - ta - sa,

7-8. kas siin ar - mas an - nab jäär - gi,

tuu - vi - ke - ne tuo - neb tuo - li,

9. pia - su - ke - ne püö - rab pia - da.

pia - su - ke - ne püö - rab pia - da.

10-11. Kui ei ar - mas an - na jäär - gi,
= 15-16, 19-20.

tuu - vi - ke - ne tuo - ne tuo - li,

12. pia - su - ke - ne püö - ra pia - da...
= 21.

Meestatoon.

Tulid meile tute peiud,
said meile peiud saledad.
Ei nied istunud mahaje,
ega meie istutanud —
⁵ nied aga seisid suurutasa,
katsusid kavalutasa,
kas siin armas annab järgi,
tuuvikene tuoneb tuoli,
piasukene pöörab piada.

10 Kui ei anna armas järgi,
 tuuvikene tuone tuoli,
 piasukene püöra piada —
 sieie jätan siegi neiu,
 koju jätan siegi kulla,
 15 maha jätan siegi marja,
 koju eide tütteriksi,
 koju toadi tütteriksi,
 eide sigu süötemaie,
 toadi sigu süötemaie,
 20 põrssaaid puretamaie,
 lambatalle lakutama.

Laulnud Triinu Einsok, 70 a. vana, Kuusalu kihelkonnas, Kodasuu vallas, Aavakannu külas 1911. a. Üles kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg (EÜS VIII 2497 (16) ja 1346 (25)).

21. MERI ÕUE ALL.

Muhu.

Ma po - le ka - la sult pa - lu - nud!
 Meil on me - ri õu - e al - la,
 väi - na õu - e - vä - ra - vas - sa -
 sii - ad meil sei - nu - le si - ba - vad,
 a - vid aa - vad ak - ke - nus - se,
 lõ - hed lük - ka vad õu - kas - se

Kui saajarahvas jõuab pruudi poole, teretavad neid pruudi laulikud lauludega. Saajavanem annab laulikutele mitmesuguseid naljakinke (puust tehtud kalu, süsi paberi sees värvil asemel jne.), mille peale laulikud igakord vastavad lauluga, näit.:

Ma pole kala sult palunud!
Meil on meri õue alla,
väina õueväravassa —
siiad meil seinule sibavad,
avid aavad akkenusse,
lõhed lükkavad lõukasse.

Laulnud Georg Kipper Muhu kihelkonnas, Hellama vallas, Lalli külas 1925.—1927. a. Üles kirjutanud C. Creek (TMM).

Märkus. Tavaliselt laulda kse seesuguseid laule pruutpaari jõudmisel peiukodusse.

22. MÖRSJA OTSIMINE.

Kuusalu.

Saaja pruuti otsides:

Siit on mennen sirga jäljed,
läbi paju pardi jäljed,
siin on sirka seisatannud
ja on parti paigal olnud,
5 siin on säädnud säärepaelu,
kinnitannud kingepaelu.

Saaja aida ukse taga:

Ava uksi, üksi naine,
tosta telge, teine naine,
kopputele, kolmas naine!
10 Koep sina ava uksijasa
ega tosta telkijäsa,
mina polvilla porutan,
sääremarjulla säristan.

Kaasanaine aidast:

Tasa, tasa, naisukased!

15 Ei ole uksed teie tehtud
ega teie mieste tehtud —
uksed meie mieste tehtud,
sagarad on poiste saadud.

Saaja, väljas ukse taga:

Meil on ulgas ukseseppad,

20 saajas on sagaraseppad,
isamies on ingeseppa,
peiupoiss on pienaseppa,
saajamies sagaraseppa,
peig on ise ukseseppa.

Kaasanaine:

25 Votku juudas teie peigu!
Ulkus meie oueessa,
vahtis meie vainijulla,
vaskivaljaad käessa,
ütles uosta otsimaiie —
30 sielt ta silmas meie neidu.

Saaja:

Ästi, ästi, neitsikäne!

Kes käskis kenaste käia,
üle oue uhkejasti,
üle vainu valgejasti,
35 üle pollu puhtajasti —
sielt sinu sirge silmatiie
ja valge valadetiie,
kenakaela köidetiie.

Kaasanaine:

Ei ole neiduda koduna —

40 neid läks Viru vihtlemaie,
Arju pääda arjamaie —
Viinistul oli viimaks nähtud,
Pärispääl pää sugennud,
Lobeveskil lounat süönud,
45 Kiius kingi kinnitannud.
Kui tei voite — votke kinni,
kui tei saate — saatke siie!

Saaja:

- Ole vait valestemasta,
tühja juttu tostemasta!
- 50 Neidu siinna uoneessa,
istub pikka pingi päällä,
pilkab silma, nilpab kielta,
vahtib minu valge venna päälle,
punasemma poisi päälle.
- 55 Tuleks sie uksesta väljä —
uksil oidijad iessä;
tuleks sie seinistä väljä —
sein on lüödud sammelalla;
tuleks sie laesta väljä —
- 60 liiv on liidetud laessa.

[Seejärel lastakse saajarahvas aita pruudi juurde.]

Laulnud Ann Birk, 67 a. vana, Kuusalu kihelkonnas, Kolga vallas,
Kolga-Aabla külas 1911. a. Ules kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg (EÜS VIII
2518 (90) ja 1906/8 (139—146)).

23. MÖRSJA TUNNISTAMINE.

Käina.

1-4. Kü - la tünd - ruk, mu sõ - sa - ra - ke,
tu - le, ju - ha - ta mind tee - le:
kus see tee Vi - rus - se läeb,
tee Vi - rus - se, maa Va - rus - se?

Küla tüdruk, mu sösarake,
tule, juhata mind teele:
kus see tee Virusse läeb,

tee Virusse, maa Varusse,
5 Raua-Rootsi rahva sekka?
Kinni mina võtan kihlatud,
kätte käeannetud,
oma venna ostetud,
palju raha paistetud.

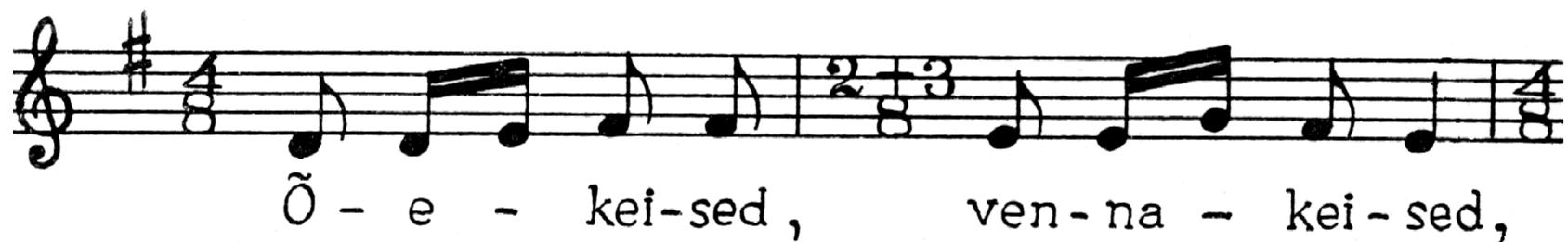
10 Tooge see neiu mulle näha,
küll aga mina oma tunnen!
Siis järele jätan jänderikud,
külge lükkan küürakad,
seast [võtan] köige sirgema,
15 vahelt köige valgema,
ulgast köige uhkema.

Tooge see neiu mulle näha,
küll aga mina oma tunnen!
Täna mei panema kulda, karda ja
20 omme pitka linasse ja
tunaomme valge tanusse.

Laulnud Ingel Kruusmägi Käina kihelkonnas, Käina vallas,
Allika külas 1906. a. Ules kirjutanud P. Süda, A. Sakkeus ja K. Lember
(EÜS III 694 (5) ja 716/7 (10)).

24. MÖRSJA TUNNISTAMINE.

Saarde.

Ules kirjutanud J. Paukson Saarde kihelkonnas 1888. a. (EÜS IV 483 (1076)).

25. MÖRSJA VÄLJAKUTSUMINE.

Põltsamaa.

Neitsikene, noorukene,
kaasike, kaanike,
mis sa kuulad kamberesse,
seisad seinade tagaje,
piilutad läbi piluda?
5 Tule sugu tundemaie,
võsa vastu vöttemaie,
õimuda teretamaie,
kälil kätta andemaie!
Sugu suuri saabassääri,
10 õimud kõik õbekübarad.
Neitsikene, noorukene!

P u l m a l a u l. Kui pruut tuuakse kambrist pulmaliste juurde.

Üles kirjutanud A. W. Hupel Põltsamaa kihelkonnas enne 1777. aastat (A. W. Hupel, Topographische Nachrichten von Lief- und Ehstland. Bd. II. Riga 1777, noodilisa nr. 2 ja Verh. GEG XVI (1896), lk. 254 (VII)).

26. SÖÖGE, LANGUD!

Pärnu-Jaagupi.

mi'

1. Pei - u lan - gud, lin - nu - ke - sed,
= 2-5,8-9.

pei - u lan - gud, lin - nu - ke - sed!

6. Är - ge vöt - ke see vi - has - se,

= 7

är - ge vöt - ke see vi - has - se!

är - ge vöt - ke see vi - has - se!

Söömal lauldakse:

Peiu langud, linnukesed,
võtke meie võidaleiba,
katske meie kalaleiba,

(Kui pruut lesknaine, siis lauldakse veel:

lese-eide lämmet leiba,) 5 pere-eide pehmet leiba!
Ärge võtke see vihasse,
ärge pange see pahasse,
et põle süüa sealihha,
ega põle katsu kanamuna —
meie sigu sõimatasse, 10 sõimatasse untidele,
meie kanu katkutasse,
katkutasse kullidele!
Uiest ütlen ümmer jälle,
uiest uiele sõnule, 15 varsti vana järje päälle.
Sööge langud julgeeste!
Ärge kartke, et kahaneb,
ärge vaatke, et vähäneb —
kui on puudus, pupsin pulli, 20 kui ju tarvis, tapan talle,
kui ju vähä, väänan värsi.
Meil on küljas kümme kütti:
unt meil keetmas, teine küpsmas,
karu käpakil kerisel, 25 vares aga vaagub vaagna sees (ja).

Sööge, langud, jooge, langud,
ärge, langud, põue pistke,
pistke põue ja jookske õue!
Ma olen oolas otsimaie 30 ja olen kaval katsumaie,

otsin uie kuue põued,
käbistan käsuka põued,
³⁰ rüistan läbi rüie põued.

Märkus. Esmakordsel ettelaulmisel oli v. 9 — ei või katsu kanamuna, puudus v. 11, v. 18 ja 19 vahetatud, puudusid v. 20—22, v. 24 ja 25 vahel veel — kolmas koples kammitses, v. 26. vares aga vaagub vaagna peäl (ja).

Laulnud Kai Ottin, 67 a. vana, Pärnu-Jaagupi kihelkonnas, Are vallas, Are külas 1929. a. Ules kirjutanud E. Oja ja E. Treu (ERA III 2, 13 (4) < ERA, Fon. 211-a ja ERA II 17, 82/4 (41)).

27. SÖÖGE, LANGUD!

Lihula.

The musical score consists of seven staves of music in common time (indicated by '4') and G major (indicated by a treble clef). The first staff begins with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are:

Söö - ge, lan - gud, joo - ge, lan - gud,

är - ge, lan - gud, tas - ku pist - ke!

Ma o - le oo - las ot - si - ma

ja o - le ka - val kat - su - ma:

ot - sin uu - e kuu - e põu - e,

kip - sin, kap - sin ka - su - ka põu - e,

sib - lin, sab - lin sär - gi põu - e.

Sööge, langud, jooge, langud,
 ärge, langud, tasku pistke!
 Ma ole oolas otsima
 ja ole kaval katsuma:
 5 otsin uue kuue põue,
 kipsin, kapsin kasuka põue,
 siblin, sablin särgi põue.

Laulnud Liisu Kallas, 62 a. vana, Lihula kihelkonnas, Lihula val-
 las, Alakülas 1933. a. Üles kirjutanud H. Tampere (ERA III 7, 73 (2) <
 ERA, Fon. 386-b ja ERA II 56, 317 (85)).

28. SÖÖGE, LANGUD!

Karuse.

Söö - ge, lan - gud, joo - ge, lan - gud,
 är - ge, lan - gud, põu - e pist - ke!

Laulnud Jüri Kägu, 65 a. vana, Häädemeeste kihelkonnas, Orajõe
 vallas, Dreimani külas 1909. a. — Laul pärit lauliku sünnikohast Karuse
 kihelkonnast. — Üles kirjutanud A. Martin (EÜS VI 428 (19)).

29. SÖÖGE, LANGUD!

Tori.

1-2. Söö - ge, lan - gud , joo - ge, lan - gud , kas - ke ,
 är - ge, lan - gud , põu - e pist - ke , kas - ke !

Sööge, langud, jooge, langud,
 kaske,
 ärge, langud, põue pistke!

Mina olen oolas otsima nüüd,
kaval läbi vahtima ja ...

Üles kirjutanud J. Jürvetson Tori kihelkonnast 1904. a. (EÜS I 165 (28)).

d) Laulud mõrsja ehtimisel ja ärasaatmisel.

30. MIS TEETE KAU A KAMBRIS?

Kadrina.

The musical score consists of eight staves of music in common time (indicated by '4') and G major (indicated by a treble clef). The lyrics are written below each staff. The first staff starts with 'E - hi, nei - du, eks sa jõu - a,'. The second staff continues with 'sua, nei - du, suaks mi - ne - ma!'. The third staff begins with 'Jo ki - pub' followed by a measure with a 3/8 denominator. The fourth staff starts with 'vääi o - bu' followed by 'vää-nab pea-da, ro - ka - sőö - ja'. The fifth staff begins with 'ro - pe - lek - si,' followed by 'kae - ra - sőö - ja'. The sixth staff starts with 'kar - ge - lek - si.' followed by 'Mis ti - e - te kau-a'. The seventh staff begins with 'kam - me - ris ja' followed by 'sei - sa - te sei - na - de'. The eighth staff concludes the piece.